

...Iets over de liefde

Peter De Graef

...Iets over de liefde
Peter De Graef

...Iets over de liefde werd geschreven in opdracht van theaterMalpertuis en werd voor het eerst opgevoerd door theaterMalpertuis op 10 maart 2005.

Regie: Peter De Graef

Spel: Pepijn Caudron, Peter De Graef, Katelijne Verbeke

Dramaturgie: Nathalie Tabury

Decor: Lien Wauters

Kostuums: Ilse Vynckier

Licht: Rik Teunis

Techniek: Dimitri Compennolle, Wim Loobuyck, Guy Rosseel

Niet uit deze tekst mag overgenomen worden zonder voorafgaande toestemming.
De opvoeringsrechten worden beheerd door SABAM.

Theater Malpertuis – Stationstraat 25 – 8700 Tielt – 051/40 62 90

(Tegen de achterwand staat een grote levende engel geprojecteerd. Zo nu en dan knippert hij met de ogen. Op het voortoneel staat een losse deur met daarvoor een tafel en twee stoelen. Op de tafel: een plant.)

Man *(Het gebabbel begint van buiten de deur, terwijl het slot wordt opengemaakt. Ze komen binnen . Zij doet het licht aan. Zij heeft verzekeringspapieren van de auto in hare mond. Zij gooit haar sleutels en handtas op tafel en gaat met haar jas nog aan de verzekeringspapieren zitten invullen. Hij staat ernaast en kijkt rond terwijl hij alsmaar verder babbelt.)*

Man Als kind hebt ge toch geen behoefte aan een verzekering. Een kind, dat lacht als dat blij is en als dat kwaad is dan roept dat, maar dat heeft vertrouwen in 't leven. Punt. Verzekeren komt daar niet aan te pas. Maar dan wordt ge wat ouder en ge wilt bijvoorbeeld nen hond en dan is het eerste wat ze zeggen: 'Weet ge wat dat kost aan verzekering!?' ... Dan denkt ge: 'Hè verzekeren!? Nen hond? Daar moet ge toch alleen maar 's mee gaan wandelen en wat eten instoppen!?' 'Ja maar als die zich lostrekt en er moet ne camion voor uitwijken en die ramt vijf geparkeerde Mercedesen dan zult ge weten wat uw hondje kost; en dan moogt ge nog blij zijn dat er niet een zwangere vrouw in één van die Mercedesen zit, of een hoofd van een gezin met zeven kinderen want anders kunt ge heel uw leven krom gaan liggen hoor vriendje, voor uwen hond...

En dat zeggen ze dan op nen toon alsof dat ge een glas bloed van iemand met aids hebt opgedronken.

Ziet ge, en zo maken ze u eerst on-zeker en dan moeten we terug ver-zekerd worden. Terwijl, echt zeker zijn wij niet in 't leven, wij mensen. Echt zeker...

Maar geef mij achtenveertig uur en ik sta hier terug met een nieuw achterlicht voor zo ne Saab eh... wat is't daar... van 2002. Een links. En ik zal er dat dan zelf wel inzetten, dan kost mij dat nog hooguit nen euro of honderd. Als het zo veel is! Want als we dat via de verzekering gaan doen, dan gaat mijnen bonus malus weer omhoog... Trouwens... de verzekering gaat daar volgens mij niet meer op in, op zo'n achterlichtje, dat is minder dan de franchise.

En heb ge wat rode plakband voor nu!? *(Staat alweer recht.)* Dan zal ik dat gat dichtplakken. Want nu rijdt gij rond met ne witte pinker en dat is strafbaar... ne witte pinker... trouwens als het begint te regenen komt er vocht in dat gat en dan kunt ge kortsluiting krijgen, dan zijt ge nog verder achteruit.... Hebt ge rode plakband?

(Zij blijft zonder te reageren haar papieren verder invullen.)

...

(Hij gaat weer zitten.)

't Zal wel niet regenen.

...

(Ontdekt het publiek.)

Oh Hallo! Hai!

Ik zeg net tegen madam hier...

Echt zeker zijn wij toch niet in het leven. Wij mensen, bedoel ik. Ik probeer mij dat soms voor te stellen, dat het ergste van het ergste mij overkomt, er rijdt iemand tegen uw lichaam met zijn auto, en uw lichaam komt daardoor in een rolwagen terecht en ge zijt niet verzekerd!

Wat dan!?

Dan zult ge op straat moeten gaan bedelen waarschijnlijk, ergens gaan zitten en gedichtjes voordragen voor de mensen. Of een liedje zingen. Uw trots opzij zetten en onder de mensen komen. In Marokko bijvoorbeeld, daar zijn de mensen niet verzekerd en ge ziet de gehandicapten daar ook effectief op handen en voeten door het door het stadsverkeer kruipen, maar ik heb er daar ook op de hoeken van de straten zien zitten lachen en de mensen entertainen met grapjes en verhalen. Is dat beter, dat zult ge mij niet horen zeggen, maar hier door Jan en alleman vergeten zitten wegwijnen op een aangepast appartementje met nen hoop geld op de bank, dat is toch ook geen benijdenswaardige situatie.

In 't leven komt ge uw weerstanden tegen, voilà, of ge nu verzekerd zijt of niet.

Trouwens we zitten hier in één van de rijkste en best verzekerde regio's op aarde. Bij ons in België! Hoogste gemiddelde lonen. Beste sociale zekerheid. En toch we plegen meer zelfmoord dan de Arabieren. En die Arabieren die komen dan nog op de tv als die zich laten ontploffen, dat wordt alle dagen wereldwijd uitgezonden. Wij niet! Wij schamen ons daarover, wij doen dat doen het voor niks en in alle stilte. Gauw de kuil in, zand erover. Terwijl, ik vind dat we daar wel wat meer ruchtbaarheid aan zouden mogen geven, aan ons talent voor zelfmoord en depressie. Wij trekken maar asielzoekers aan met onze rijkdom. En de achterkant ervan die kennen ze niet... 'Een geestelijke hongersnood zonder weerga waart door onze contreien...' Dat zal er over honderd jaar in onze geschiedenisboeken staan in verband met nu. Zeven zelfmoorden per dag! Weet ge wat dat is!? Dat zijn er twee en een half duizend op een jaar... Wanneer er ergens op aarde ten gevolge van een conflict of een brandhaard meer dan duizend slachtoffers op een jaar vallen, dan is dat volgens de Verenigde Naties een burgeroorlog... Dan worden die ambassades gesloten en toeristen wordt afgeraden om daar naartoe te gaan... Wij zitten op twee en een halve keer meer en niemand die het weet! Ze blijven maar komen van overal. Want dat zien die mannen niet hoor, met hun schotelantennes. Ze zien hier alleen maar blinkende auto's, grote huizen, vrouwen met bijna geen kleren aan... en dat willen ze dan ook... Onnozelaars...

Vrouw

Hier, 't is aan u.

Man

(Zit lange tijd in stilte zijn papieren in te vullen.)

Zou ik misschien efkes iets mogen drinken alstublieft?

(Zij gaat naar achter, komt terug met een glas water, zet het voor hem. Hij neemt een slok.)

Is dat water van de kraan?

(Zij knikt ja.)

Maar ge hebt daar zo ne filter opgezet?

(Zij knikt nee.)

Tiens... Dat is precies Spa.

Bij ons in Zemst is 't water niet te zuipen. Wij moeten zelfs koffie zetten met flessenwater.

En de meeste mensen hebben wel een filterke op hun kraan zitten of zo van die filterkannen maar ik doe dat niet. De overheid, die moet er voor zorgen dat er drinkbaar water uit onze kranen komt. In Holland kunt gij overal zo van de kraan drinken. Die firma van die filterkes hè ... zeg!?! Die firma van die filterkes die is daar failliet gegaan in Holland...

Als ze dat daar kunnen, dan kunnen ze dat hier toch ook!

Mijn gedacht ...

(Lange tijd is het stil.)

Vrouw Weet ge waar het door komt?

Man *(Afwezig)* Watte...?

Vrouw Waar dat alles door komt.

...

Dat ons vermogen om ongelukkig te zijn zo enorm is dat we ons met plezier van 't leven beroven?

...

Dat komt door de gedachten die da' w'hebben...

Wij denken dat... als wij ons iets in het hoofd halen, hm... dat wij dat dan ook kunnen realiseren... en, wat eenvoudige dingen betreft, is dat ook zo... eh als ik bijvoorbeeld denk: 'Ik moet 's pissen.', awel, dan kan ik makkelijk rechtstaan en naar de WC gaan, pissen, doortrekken... en daarna duidelijk een verband zien tussen wat ik eerst heb gedacht en wat vervolgens is gebeurd... of zoals hij daarnet met dat water, hij heeft gedacht: 'Ik moet 's drinken.', hij heeft dat gezegd... voilà, nu staat er daar een glas voor zijn neus en hij kan inderdaad drinken...

En omdat dat bij die eenvoudige dingen zo goed lukt, gaan wij d'r van uit dat dat bij gecompliceerdere dingen ook wel zo zal gaan...

(Weer is het lange tijd stil.)

D'r is bijvoorbeeld praktisch evenveel energie nodig om te denken: 'Ik ga 's pissen.' dan om te denken 'Ik ga balletdanseres worden.'

(Zij huilt stilletjes, hij ziet dat niet.)

Maar het eerste komt altijd uit en 't ander is zever.

D'r zijn veel mensen hoor, die balletdanseres willen worden.

Of iets anders dat ze niet zijn. 'Als ik had kunnen verder studeren...', hoort ge ze dan zeggen, de mensen die niet graag zijn wat ze zijn, 'dan was ik...' en dan komt het hoor! Chirurgen, advocaten, romanciers, acteurs, presentatrices...

Nooit 's metser, wc-madam, frietkothouder, bakker...

Ik ben nu al nen helen tijd bezig met te proberen graag te zijn wat ik ben.

Ik stel mij voor dat die danseressen altijd blaren hebben. En bloed tussen hun tenen,... dat dat één van de verschrikkelijkste dingen is die u in het leven kan overkomen... balletdanseres worden...

En die chirurgen ook! Weet gij wat een gruwelijk lot dat dat is, chirurg worden!? Die hangen volle dagen met hunnen neus boven de warme kak... Elke keer als die nen buik opensnijden hè... die walm, dat moet iets verschrikkelijks zijn naar 't schijnt, die kunnen dan wel heel beschaafd op tv komen praten over 'incisie' en 'katheder', met een proper hemmeke en van alles, maar elke morgen is dat 'Rats!', dan slijt er alweer zo'n pens open en dan hangen ze weer met hunne snuffel in de weeë lucht van aangetaste ingewanden, en daar hebben ze twaalf jaar voor moeten studeren... om te leren hun overgeefsel binnen t'houden als ze ne kroegbaas moeten villen. Want weet gij, al die mannen met die buiken... weet ge, ge hebt veel mannen met van die hele dikke buiken die zo over hunnen broeksriem hangen hè... van die bierbuiken gelijk dat ze zeggen hè !?...

Man *(Uiterst geconcentreerd aan het controleren of hij zijn immatriculatienummer wel juist heeft gekopieerd.)*
Mmmmm.

Vrouw *(Op een roddeltoon.)* Weet ge wat daar in zit? Waarom dat die zo dik zijn?... Hm?

Man Nee.

Vrouw Hebt ge wel's nen afvoer gezien die verstropt is, van 't vet en alles dat is aangekoekt, hebt ge dat wel al 's losgestoken, zo ne verstropte afvoer, met een tournavies... maar zo nen afvoer, dat is een pijpke hè, dat is pvc, dat zet niet uit, snapte!?... uwen darm wel... awel, die mannen met die buiken, die darmwand daarin... awel, en dat zit vol... vol met samengeperst strontsljm... En die chirurgen moeten daar tot achter hun ellebogen in. Om een poliep te zoeken... die moeten echt met hun kaak tot vlak tegen die... dat den damp ervan op hunnen bril komt te zitten... weet gij dat ze in de refter van de chirurgen, dat ze daar alleen kaas serveren 's middags... filet Américain of nen biefstuk... dat krijgen die mannen niet binnen. Twaalf jaar op studie ... En zo is het met alles waar de mensen van dromen...

Man Voilà...
Ik denk dat alles d'r op staat...

Vrouw En nu hou ik dat bij...

Man Ja, en als ge mij nu niet meer terugziet dan stuurt ge dat op...
Maar ge gaat mij terugzien want... mijnen bonus malus...

Vrouw En hoe heette gij...

Man ...
Pietersen.

vrouw Ja, maar uwe voornaam.

Man ‘Ndrik.

Vrouw ‘Ndrik!?

Man Ja.
...
(Na een lange stilte geeft hij eindelijk schoorvoetend toe.)
Op mijne pas staat Hendrik, maar ik hoor dat niet graag.
Hendrik! Dan zijt ge precies een historische figuur. Of een sigaartje.
En als ge dat gaat afkorten krijgt ge ofwel Rik. Maar dat is voor een dikke West-Vaming. En ik ben dun. En ik kom niet uit West-Vlaanderen. Ofwel krijgt ge... Hennie!... Dat is een homofiele handelaar in kasseien uit Drachten of zoiets...
Daarmee, ik heb daar ‘Ndrik van gemaakt.
Gelijk ‘Mpenza...
‘k vond dat tof.

Vrouw ...
Dat is ook tof.

Man Allee ik ga ’s door want ik moet nog eh...

Vrouw Ik zal de deur achter u mee komen dichtdoen.

Man ... en ge ziet mij dan wel ...
Zijt gij thuis meestal of...

Vrouw Zo rond dit uur ben ik meestal thuis ja...

Man Awel, dan ga ik dat doen....

Vrouw Watte?

Man Awel gelijk nu, zo terug, op dit uur... komen... *(Hoest.)*

Vrouw Morgen.

Man Ja.
...
Voilà...

Mag ik u een hand geven...
En mijn excuses natuurlijk ook voor de overlast die ik U bezorgd heb en 't
verschieten en en en...

Vrouw Daar zou ik maar niet te veel over inzitten, ik kan wel tegen een stootje hoor...

Man Voilà.
Dag mevrouw...

Vrouw Anna! Anna Van Berendrecht.
Dag...
Dirk of hoe was het nu weer ?

Man 'Ndrik.

vrouw 'Ndrik?

Man Jaaa...
Maar zegt gij maar Dirk
(*Man af, vrouw sluit de deur.*)

Engel Voilà!
Die hebben ze bij mekaar gekregen...
De koppeling was weggeschoten onder zijne schoen en ketang! Bots!
Ze was net een halve dag met haar eigen naar de zee geweest... 't was slecht
weer en d'r was niemand op den dijk en zij had daar lopen schreien met de
wind en de slagregen in haar gezicht... En nu was ze net terug en haar
bewaargeest had haar een vlaag van wanhoop in haar hart geblazen. Dus ze zat
in haren auto moed te verzamelen om naar binnen te gaan in dat leeg huis en
daar weer ne vollen avond lang met haar eigen te zitten wachten op niks
En toen: KETANG! Achterlichtje uit...
Zo gebeurt alles. Bij U ook. En bij de mensen in de zaal...
Ze houden zich met jullie bezig hoor! Voortdurend, reken maar.

Man (*Loopt naar zijn huisje, rechts in de fond, een losse deur met een tweezit
daarachter. Hij wordt ondertussen opgebeld via zijn gsm.*)
eh ... meneer Vandevoorde!?
Oh! Wat fijn dat ge terug belt. Ik had U daarstraks... Ik zit met... cho ja het is
een beetje in het kader van de transparantie die ge binnen het bedrijf wilt
nastreven waar ge't in dat laatste functioneringsgesprek over had... en nu moet
ik toegeven, ik schroom mij een beetje om dit te berde te brengen, omdat...
cho ja, ik zit, ik zit, enfin... bedrijfstechnisch zoudt ge kunnen stellen dat ik op
de afdeling development zit, en ik moet mij bijgevolg alleen maar daarmee
bezighouden, ik moet er van uitgaan dat verkoop en promotie enzovoort dat
dat dat... ik moet mij daar niet mee bemoeien... hè, ik zou ook niet willen dat
die zich met mij komen moeien... waar zouden we terecht komen als iedereen

zich met iedereen begint... ik weet wel dat dat niet de bedoeling is van transparant... wablieft!?!... To the point ja... awel, ik heb de indruk dat die nieuwe benadering, zoals ik die heb proberen te ontwikkelen, dat die door het bedrijf niet ten volle ondersteund wordt, voilà... terwijl ik daar privé van overal goeie reacties op krijg... heel goeie reacties... en dan merk ik bijvoorbeeld dat dat niet mee in het fonds voor vertalingen zit en dat dat bijgevolg ook niet in aanmerking komt om op buitenlandse beurzen te worden gepresenteerd, ge weet wel... Toronto, Delawaire...

Ja maar wacht wacht wacht... meneer Vandevoorde... ge moet u niet verdedigen... ik val u niet aan, ik ben geen leverancier die met een onbetaalde factuur staat te zwaaien...

Tuurlijk!... uiteraard, jajaja, maar dat vind ik ook. Mmmmm... Maar ik moest dat toch even zeggen hè!?!... in verband met de... trans... Dat begrijp ik. Uiteraard. Oh... O.K, O.K, O.K., dat kon ik niet weten... mijn excuses dan voor 't storen... en smakelijk nog, want ik hoor dat ge aan 't eten zijt... dag meneer Vandevoorde...

(Gooit de gsm woedend op bed en die botst TOINK! terug de kamer in op de vloer...)

Vrouw

(Tegen de plant op haar tafel.)

Ik vind u stom ... weet ge dat.

Ik vind eigenlijk alle planten... stom, onnozel.

De plantenwereld laat zich vertrappen, afrijden, omzagen, opeten, uitroeien...

En ze doen niks terug...

Zit ik hier tegen een plant te praten... omdat iemand mij dat aangeraden heeft...

(Huult. Tegen de plant.)

Zijt ge nu content ja!?

Is 't dat waar ge op uit zijt? Met uw bladeren.

Moet ik ú's veertien dagen zonder water zetten...

En ik heb nooit water gehad weet ge dat! Ik leef van den damp.

Nooit heeft er iemand mij langer dan nen halve nacht graag gezien... Hoe dat dat komt, dat weet ik toch niet... ik ben een convenabel mens, ik heb een goed inkomen, een sjiek huis, ik was mij alle dagen...

Maar... ik jaag ze altijd weg... ik kan het niet verdragen, ze laten scheten in hun halfslaap en als ge ze dan wakker maakt, willen ze smoren in 't bed... ik kan het niet verdragen en dan willen ze ook dat ge, dat ge oraal en ik doe dat niet graag... dat hebben ze dan gezien op 't internet en dan willen ze dat ook... en en en ...

Ik wil eigenlijk alleen maar dat ze mij vasthouden.

En dat ze dan zeggen dat het goed is, dat alles goed is...

En dan ben ik bereid om dat te geloven...

Want dat ander... dat wil ik allemaal niet... niet in huis...

(Schenkt zich nog eens in.) Moet gij niks hebben? Gij moet niks hebben hè!

Gij zijt content. Met niks... Ge ziet er content uit... Ik wou da'k dat ook kon...

(Legt haar hoofd op tafel valt in slaap, snurkt lichtjes. De Man achteraan ligt ook op rug op bed en slaapt diep, ademt zwaar... Zachte koormuziek uit de

verte.)

- Engel Ge moet 's luisteren... jullie twee ook trouwens...
Wat ik nu ga zeggen hoeft ge niet te geloven hoor... luister alleen maar en probeer het U voor te stellen...
De aarde draait om zijn as, dat duurt één dag en dat komt altijd terug, ochtend middag, avond, nacht...
Maar de aarde draait ook om de zon, dat duurt een jaar en dat komt ook altijd terug, lente, zomer, herfst, winter...
Nu, de zon is een ster en die zit in een spiraalnevel.
En de zon die draait zelf ook, die draait namelijk rond de kern van die nevel waarin dat ze zit.
Dat duurt 23000 jaar en dat komt ook altijd terug...
Ijstijden bronstijden, middeleeuwen, wereldoorlogen...
De wereldgeschiedenis heeft zich al duizenden keren herhaald...
Zo zijn er duizenden Franse revoluties geweest, en evenzoveel Mozarten, en Jezussen en Napoleons...
En ook Hendrik Pietersen en Anna Van Berendrecht hebben al een schier oneindig aantal keren op aarde rondgelopen... de krachtlijnen van hun leven staan min of meer vast, dat is het noodlot... maar hoe ze daar deze keer mee omgaan... vergelijk het met een huis, voor ze dat bouwen bestaat daar ook een plan van... maar op dat plan valt niet te zien of er in dat huis gelukkig geleefd gaat worden, of dat het integendeel een oord zal worden van zwaarmoedigheid en angst...
Ge moet het niet geloven wat ik zeg... Probeer alleen maar zo nu en dan 's op deze manier te kijken...
(De man en de vrouw worden wakker, de vrouw ruimt de rommel van vorige avond op, de man haalt een nieuwe linkerpinker van een Saab 2000 onder zijn bed vandaan en gaat aanbellen bij de vrouw...)
- Vrouw Wie kan dat nu zijn...
(Gaat opendoen.)
- Man Voilà. Ik heb hem bij...
- Vrouw Oh!??
- Man ...
Ik ben die meneer die vorige week met u gebotst heeft...
- Vrouw Jajajajajajajaja, 'tuurlijk.
Maar ik had u nog niet...
Kom binnen of... wat gaan we nu...
Ge zijt vroeg...
Mmmmmm.
Heb gij al... koffie?

Man Nee, een tournavies is... ben ik vergeten, een schroevendraaier...
Niet aan gedacht...
(Zij gaat meteen weer naar binnen, trap af, coulissen in, schroevendraaier halen...)

Vrouw Ik ben blij dat ge zo rap zijt.

Man Ne kruiskop!

Vrouw *(Komt terug met schroevendraaier.)*
Ik heb al opmerkingen gehad hij doet het ook niet meer 't lampje...

Man Hebt gij een volle week zonder pinker rondgereden...

Vrouw Tja...

Man Da's gevaarlijk...

Vrouw Ah da's dan gelijk 't leven... *(Giechelt.)*

Man Ben zo terug.
(Hij verdwijnt.)
Muziek! Brahms bijvoorbeeld, vioolconcerto...
Zij stift haar lippen met lipstick...
Loopt de coulissen in, komt terug met een dienblad waarop een prachtig ontbijt, croissants, fruitsap, degelijk porselein...)

Man *(Komt terug binnen.)*
Voilà dat is geregeld...
Wow, gij verwacht volk.

Vrouw Ik héb volk.

Man Ah, maar dan ga ik u niet verder storen.
Ik zal de schroevendraaier hier leggen...
Sorry, ik wist niet dat ik midden in een feest...

Vrouw Koffie of thee?
Of overval ik u? Want ik merk dat ik daar eigenlijk niet bij nagedacht heb...
Het is tenslotte zondag... Ge hebt ongetwijfeld een gezin... of ge moet misschien nog naar één of andere club om in een kort broekje iets gaan doen met een bal... of met een pluimpje...

Man Nee nee nee nee.

Vrouw Ge moet u niet verplicht voelen hoor...
Die croissants... in 't park zijn er vogels genoeg...

Man Thee...
(Komt binnen, doet de deur dicht, gaat zitten. Zij is ondertussen het toneel af om thee...)
Weet ge dat de vogels in onze parken hier veel te dik zijn...
De lage broodprijs in combinatie met massa's opgekropte dierenliefde ten gevolge van het onvermogen om mekaar lief te hebben... noopt de gemiddelde appartementsbewoner ertoe om te pas en te onpas naar het park te trekken met grote zakken onnadenkend aangeschaft brood dat veel te wit is en en en en... de vogels vallen zowat uit de lucht van vetzucht naar 't schijnt...

Vrouw Wilt ge daarmee zeggen dat ik...

Man Oh nee, nee, ik wil daar niks mee zeggen en zeker niet over u, ik ken u niet...
Ik sta trouwens ook dikwijls brood naar ganzen te smijten en...
En de mezen...

Vrouw Hm!?

Man Nikske.
(Silence...)

Vrouw Ik heb confituur gemaakt van prei...

Man Boeiend. De Turken eten gekookte pompoen met honing naar 't schijnt, als dessert...

Vrouw Warm?

Man Dat weet ik niet.

Vrouw ...

Man Nu zit ik hier volop te proberen om niet zoals daarnet de stilte vol te kleppen met onnadenkendheden en dan weet ik eigenlijk niet zo goed wat te zeggen...

Vrouw Ik wilde eigenlijk zeggen daarnet... toen ge mij onderbrak wilde ik eigenlijk zeggen: 'Wilt ge daarmee zeggen met uw verhaal over dat oud brood... eh... dat ik een dierenliefhebber ben?'.

Man Ah!?

Vrouw Want dat is namelijk niet zo... ik vind dieren... goudvissen, katten, paarden...

Man Dieren zijn belangrijk...

Vrouw Jaja...

Man ... Nochtans...

Vrouw ... niet prettig...

Man Ochot.

vrouw ...
En dan ben ik er mij zeer van bewust dat mensen met honden minder hartinfarcten hebben... langer leven quoi...

Man Oh...!?

Vrouw Cho ja...
Maar waarom zouden we langer willen leven als het leven in de meeste gevallen toch een opeenstapeling van teleurstellingen is...

Man Ja O.K., maar...

Vrouw Of hebt gij een gelukkig leven?

Man Gelukkig leven, gelukkig leven...

Vrouw Wat doet ge voor job...

Man Gaan wij het nu over mijnen job hebben?

Vrouw We gaan het er niet over hebben, alleen zeggen wat ge doet...

Man Moet dat?

Vrouw Ge hebt me nieuwsgierig gemaakt... Ik zeg: 'Het leven is een opeenstapeling van teleurstellingen.', en gij reageert daarop met: 'Ja O.K., maar...', in plaats van gewoon volmondig 'JAAAAH!' te zeggen...
Een dag bestaat uit 24 uur, acht daarvan hoort ge te slapen, maar dat lukt nooit, en als het wel lukt, weet ge nergens van, ligt ge daar in een staat van volledige bewusteloosheid, wat ge bezwaarlijk een bron van geluk kunt noemen, acht uur zit ge op uw werk, en de overige acht uur hebt ge integraal nodig om jeugdtrauma's te verwerken door uw geliefde dood te slaan met zijn eigen bloemen of uw kinderen te verwaarlozen door verwennerij... waar of niet?

Vrouw En dan...
Ne slechte film, daar blijft ge toch ook niet naar zitten kijken... omdat het gedaan is als ge buitengaat...

Man Ikke soms wel hoor.
Enfin ik bedoel... ik sterf precies toch niet graag...

Vrouw Ik zou d'r niks mee inzitten.
Ik heb dat lange tijd erg gevonden dat ik precies graag dood zou zijn...
Alsof ik niet graag leef... maar let op, dat is niet 't zelfde...
D'r komt een enorm geluksgevoel vrij als ge leeft alsof ge volgende week dood gaat...
Moet ge maar's proberen...
Trouwens de Tibetanen leven ook zo en dat is het gelukkigste volk op aarde alhoewel dat ze het meeste tegenslag hebben van allemaal...

Man De Tibetanen?

Vrouw Tibet: drie keer zo groot als Frankrijk, wordt sinds '53 bezet door de Chinezen ... Bezet hè! Volledig ingenomen wil dat zeggen, dat is niet hier en daar een nederzetting gelijk de Joden in Palestina, nee nee... geschiedenis vernield, godsdienst afgepakt, volk onderdrukt... maar ge hoort er nooit over op 't nieuws... Waarom niet!? Omdat ze proberen de Chinezen niet te haten, ze bidden tot hunnen boeddha dat ze de haat die de Chinezen voor hen voelen niet overkrijgen...

Man Dat kan toch ook niet goed zijn dat ge u zo maar laat doen...

Vrouw Het hangt er vanaf wat ge met 'laten doen' bedoelt...
Als ge denkt aan onmiddellijk resultaat, dan laten die mannen zich doen...
Maar voor hen duurt een mensenleven eeuwig, in de zin van: die komen altijd terug, en dat werkt blijkbaar, want die Tibetanen die lachen altijd... en in hun beleving is dat niet zo maar een verzinsel, hè, dat terugkomen... d'r zitten er daar verschillende tussen, honderden, die al voor de zoveelste keer zijn teruggekomen... in ieder geval die proberen ook te leven alsof ze volgende week opnieuw dood kunnen gaan...

Man Ja O.K., bon, die geloven in den hemel en zo, een hiernamaals, iets met rijstpap...

Vrouw Ander voorbeeld. Op Cuba hebben grote groepen jongeren, vier, vijfhonderd man dikwijls, hun eigen en mekaar besmet met aids... omdat... eens dat ze zeker wisten dat ze het hadden, begonnen ze zich goed te voelen, was't ineens gedaan met dat allesoverheersende gevoel van een uitzichtloos gebrek aan toekomst waar de jongeren op Cuba last van hebben... Cuba is communistisch... geen hiernamaals, geen hemel, geen hel...

Man Aaaaaah!

Vrouw Watte?

Man Ja, ik heb nen tijd terug 's een verhaal gelezen in een biografie van een Amerikaanse beroepsmoordenaar, ene die heel zijn leven voor de maffia had gewerkt... en die had natuurlijk ook in van die Amerikaanse gevangenissen gezeten, waar dat ze u pakken langs achter, weet ge wel...

Vrouw Eh bah.

Man Ja maar nee, serieus...

Vrouw Ik ben serieus.
Ik denk dat dat heel eh... vervelend moet zijn... voor ne man... als ge dat niet wilt zelf...
Enfin vertel verder...
Voor een vrouw ook trouwens.

Man En die vertelt dat... hij was op een gegeven moment ronddrager van boeken... hè, had hij kunnen regelen door wat bewakers om te kopen en een gevangene te killen geloof ik... mocht hij dus die boeken rond... eh rondbrengen, en dan komt hij op de afdeling van de ter dood veroordeelden en dan beschrijft hij hoe rustig dat dat daar was en prettig; dat hij daar graag kwam, en die mannen die waren ook vriendelijk tegeneen en die maakten... eh milde grapjes...

Vrouw Ah ja voilà... ziet ge en ik probeer dat... te leven alsof ik alle momenten dood kan gaan...
Ik zal niet zeggen dat mij dat altijd lukt...
Ik zal ook niet zeggen dat als er hier subiet ene met een mes voor mij staat, dat ik dan onmiddellijk ga zeggen: 'Steek maar vriend...'

Man Ik ook niet...

Vrouw Ik heb hier ook een pistool in huis...

Man Een pistool!?

Vrouw Een erfenis... Ik weet niet eens of het nog werkt, zo'n achterlijk geval uit de eerste wereldoorlog.

Man Met kogels!?

Vrouw Ja die zitten d'r nog in...
Dat ding ligt hier in de schuif voor in geval...

Man Van inbraak?

Vrouw Nee uitbraak...
 Als ik het niet meer zie zitten... Pang!
 Ik ga dat nooit doen hoor.
 Het geeft mij op een rare manier een soort rust...
 Mijn lichaam is een gevangenis waarin ik mij heb laten opsluiten, maar ik heb zelf de sleutel, waarmee ik altijd terug naar buiten kan als ik wil...

Man Mijn gevangenis...
 Enfin ja, dat is nu een heel ander verhaal, maar mijn gevangenis is zichzelf een soort van aan het vernietigen. Een paar weken geleden had ik een snotvalling en daarna kreeg ik uitslag en de dokter heeft toen uitgelegd dat de celstructuur van het virus van die valling als twee druppels water op de celstructuur van de huid lijkt en mijn afweermechanisme heeft dus eerst dat virus van mijn valling vernietigd en daarna mijn huid ontdekt en gedacht 'Ah! Nog een Irakees...'

Vrouw Hahahahahahahaha...
 Hahahahahahahaha...
 Nog nen Irakees...

Man En nu...
 Mag ik... (*Doet zijn trui omhoog, toont haar zijn rug.*)

Vrouw Èèèèèèèèèèèè, wa's dat jong. Djiezes!
 Dat ziet er lelijk uit en... (*Ruikt*) En is het dat nu dat stinkt, echt...
 Ik zat al heel den tijd te denken: 'Wat riekt er hier toch...' Maar dat zijt gij...
 (*Ze braakt.*) Sorry...

Man (*Doet geschrokken zijn trui weer naar beneden.*)
 Ik wist niet dat het zo erg was...
 Het spijt me...

Vrouw Grapje...
 Kom op...

Man (*Als zij klaar is met lachen.*)
 Mijn afweermechanisme is dus nu mijn eigen vel aan 't kapotmaken...
 Dat duurt tien weken...

Vrouw (*Bloedserieus.*) Dan hebt gij binnen tien weken geen vel meer...

Man (*Kijkt haar in de ogen om te zien of hij niet opnieuw in de maling wordt*

genomen...)
Nee, dan is dat gewoon uitgewoed... dat proces...

Vrouw Dat proces...
 Nog thee?
 ...

Man Ik'eh...

Vrouw Ge moet gaan.

Man Moet ik weg?

Vrouw Nee nee, maar dat is wat ge wilt zeggen.
 Ge wilt zeggen: 'Ik'eh.... probeer niet op mijn klok te kijken... Ik'eh... moet
 gaan...'
 Toch?

Man ...
 Zijt gij helderziende ?

Vrouw Neeneeneeneene...
 Ik wil alleen zeggen dat ik het niet erg vind als ge wilt vertrekken, ge moogt
 gaan...
 (*Man staat op gaat weg en laat de deur open. Vrouw blijft verlegen zitten,
 gaat dan de tafel afruimen...*)
 Ik ben heel blij dat ge mijn achterlicht gemaakt hebt.
 En eh...
 Het was een fijn ontbijt en alles...
 En ik ben een stomme koe soms...
 Sorry...

Engel En dan gaan er weken voorbij.

Vrouw (*Tegen Engel.*) Wat zegt ge?

Engel Ik zeg: 'En dan gaan er weken voorbij.'
 Vijf met name...

Vrouw Oh!
 Jajajajaja...
 (*De telefoon gaat, de man staat vanuit zijn kamer te bellen.*)
 Wie kan dat nu zijn?
 Hallo, ja?
 ...
 Goeiemid...

Man Eh, goeiemiddag, u spreekt met 'Ndrik, ik weet niet of ge zich u mij... of ge mij u, u mij! Zo is het: of ge u mij nog herinnert, maar ik ben dat achterlicht bij u komen herstellen, enfin ik had het eerst kapot gereden en dan ben ik het komen maken terug en toen had gij ontbijt en ik ben toen nogal onbeleefd geweest en daar wou ik mij voor excuseren, daarom bel ik...

Vrouw Ah ja maar, cho, ik was dat eigenlijk al vergeten hoor...

Man Ik niet...

Vrouw Ik was u niet vergeten...

Man Ik vond dat toen eigenlijk prettig bij u...

Vrouw Ja... ik was vergeten dat ge onbeleefd waart geweest...
Niet het ontbijt want dat...

Man ...

Vrouw ...

Man Ik heb daar nog veel over lopen nadenken... over wat ge toen allemaal verteld hebt.

Vrouw Ik ben ook dikwijls brutaal met mijn grapjes zogenaamd...

Man In verband met Tibet en zo...

Vrouw Gij zijt niet de eerste die ik op die manier eh...

Man Het is pas de dagen nadien bij mij beginnen doorsijpelen allemaal...

Vrouw Ik vind dat wel knap dat ge daarvoor belt...

Man Hoe dat werkt...

Vrouw Ja maar gij zat ook zo te luisteren...

Man Het heeft mij in ieder geval geraakt... diep geraakt... zeer diep geraakt...

Vrouw Dat was niet de bedoeling...

Man Dat wou ik even zeggen...

Vrouw O.K.

Man Dag.

Vrouw Ja.

Engel En weer een week later.

(Zij belt, hij neemt op.)

Man Goeienavond met 'Ndrik.

Vrouw Ah!
't Zijt gij zelf ... ik dacht dat ik op een antwoordapparaat terecht ging komen...
Ik belde nog's...
Eh Anna! Het is Anna hier...
Bots bots, achterlicht, croissants weet ge nog...
Anna...

Man Jaja! Ga door. Ik ben blij dat ge belt...

Vrouw Awel, mmmmmmm.
Ik heb uw papieren nog.

Man Papieren?

Vrouw Van de verzekering...
Ik zou die toch teruggeven als ge dat licht kwam maken of opsturen naar de agent als ge het niet kwam maken, maar ge zijt het komen maken en ik heb ze niet teruggeven...

Man Ah jaaa.
Cho, maar ik hoef die niet per sé terug te hebben, ik vertrouw u wel...

Vrouw En wat moet ik daar mee doen...

Man Kweenie...
Weggoaien.

Vrouw Vernietigen?

Man Ja.

Vrouw In zo'n versnipperaar?
Hebben ze dat in een copycenter?

Man Zullen we ze in brand gaan steken?

Vrouw Wablieft?

Man Ik kom u halen...
 We rijden naar ergens waar niemand is...
 Maken we een vuur...
 Gooien we die papieren d'r in...

Vrouw *(Giechelt.)*

Engel *(Zit ineens achteraan in de zaal tussen de mensen.)*
 Als twee zielen naar mekaar worden toetrokken, is daar niet zo veel aan te doen...
 Dan begint het noodlot te spelen, en de vrijheid van de mens strekt zich tot daar niet uit...
 Zijn instinct neem het dan over...
 En zoals bij de dieren, de bevers bijvoorbeeld die dammen maken op grond van hun instinct en de weervogel die van die mandjes maakt die in de bomen hangen in Afrika, zo volgt de mens met zijn instinct, zijn noodlot, en wordt hij precies naar die plekken toe gezogen waar de rest van zijn leven zich gaat afspelen...
 De vrije wil reikt niet tot in dat gebied...
 Bevers kunnen geen mandjes maken die in de bomen hangen in Afrika...

Man Mijn zus die was maar anderhalf jaar jonger dan ik, maar toch heeft die dat helemaal anders meegemaakt.
 Ik was vijf toen mijn ouders uit elkaar gingen en daar weet ge nog alles van, van toen ge vijf waart...

Vrouw *(De deur gaat open bij de vrouw)*
 Ga maar...

Man Ik zie mijn moeder bijvoorbeeld nog een pompoen de trap afsmijten en mijn vader kreeg die hier zo tegen zijn zijkant, maar die bleek rot te zijn, dus die brak open en die hing helemaal vol... dat heeft nen enorme indruk op mij... ik vergeet dat van z'n leven niet...

Vrouw Oh!
 Mijn kleren stinken naar de smoor, ik ga iets anders aantrekken.
 Maar vertel voort vertel voort... het is mooi, allez, ik hoor dat graag, ik bedoel ik hoor u graag vertellen...
(Vrouw af.)

Man Mijn vader die had ook een rare spierziekte...
 Die kon bijvoorbeeld op de zetel liggen 's zondags en dan ineens in een kromming trekken met zijne rug, dat ik dacht als kind: 'Mo! Dat kan alleen ne

scampi!'

Vrouw

(Vanuit de coulissen.)

En werd jij daar niet overdreven hulpvaardig van als kind...

Man

Wablieft?

Vrouw

Werd jij daar niet overdreven hulpvaardig van als kind!?

Man

Nee, nee, er werd op mij niet gelet.

Ik heb een heel toffe jeugd gehad. Ik was zo vrij als ne vis in 't water...

Toen ik acht was, bleef ik al een heel weekend weg... dan zat ik in de jeugdclub, ging ik daar helpen met wat daar te doen was, stoelen klaarzetten en mee helpen tappen 's avonds... en dan bleef ik daar 's nachts slapen op tegen mekaar geschoven zetels en dan 's maandags stond ik terug op school met mijn boeken van 's vrijdags nog in mijnen boekentas...

D'r werd op mij niet gelet...

Mijn moeder had na de scheiding nen Argentijn leren kennen met veel geld en zonder drankprobleem...

Vrouw

Uw vader dronk ook?

Man

Ja, nu nog. Die zit nu achter een bekerke van de McDonalds bij het Centraal Station. Ik zie die daar soms. En dan gooi ik een euro in zijn bekerke, maar dan weten we eigenlijk niet wat zeggen. We durven elkaar bijna niet aankijken.

Ik mijd het Centraal Station.

Vrouw

Mijn moeder dronk ook...

En die had polio...

Lichtjes, ge zag dat bijna niet, maar ze had het wel...

Maar ne gendarm!

(Zij imiteert een kots.)

Ik voel mij nog altijd schuldig als ik niet alle weken bel....

Man

En uw vader?

Vrouw

Mijn vader...?

Ze zeggen dat hij dood is...

Overreden door een tank, terwijl hij lag te slapen in 't bos, Navo-manoeuvres in Duitsland...

Ze hadden camouflageslaapzakken...

Man

...

Vrouw

Enfin, dat heb ik verzonnen.

Elke keer als ik naar mijn vader vroeg, dan deden ze zo ... (*Maakt een gebaar van: 'Hou dat potje maar gedekt'.*)

Ik heb al dikwijls gedacht dat mijn moeder gewoon verkracht is...

Misschien loopt die ergens rond...

't Was ne soldaat.

Dat hebben ze mij wel verteld, dat het ne soldaat was.

En dat hij dood is...

Maar ja... iedereen werd soldaat toen...

D'r was nog dienstplicht.

Man 't Kan ook zijn dat uw moeder een affaire heeft gehad met iemand van 't hof...
Als uw moeder een affaire heeft gehad met iemand van 't hof en ge vraagt dan naar uw vader als kind, dan doen ze ook altijd zo. (*Maakt ook dat gebaar van: 'Hou dat potje maar gedekt'.*)
Heeft uw moeder ooit geldgebrek gehad?

Vrouw (*Lachend.*) Nee...

Man Als uw moeder een affaire heeft gehad met iemand van 't hof, zijt dan maar zeker dat ge geen geldgebrek hebt...

Vrouw Wij hadden geen geldgebrek vroeger omdat mijn moeder rechter is bij het hof van cassatie...
En mijn grootvader was staatssecretaris... Van Berendrecht !?

Man Oh die!?
Juist
Cho, 'k moet's doorgaan, 't is tijd...

Vrouw Jajaja...

Man Morgen weer werken...
Ik eh ...

Vrouw We bellen nog wel's...

Man Jajaja jajajaja.

Vrouw Ik vind nog wel iets dat we in brand kunnen gaan steken...

Man (*Ze staan recht.*)
Eh...
Ik weet niet goed wat ik moet doen nu...
Een hand geven is te officieel, een zoen te familiair, zo gaan lopen is onbeleefd.
Help!

Vrouw *(Zij zwaait met haar handje. Hij zwaait terug en verdwijnt.)*

Man *(Loopt naar zijn huisje, grijpt de telefoon, belt...)*

Vrouw *(Spurt naar de telefoon, neemt de hoorn op...)*
Hallo!

Man *(Na een relatief lange stilte.)*
'Ndrik hier.

Vrouw En hier is't Anna.

Man Ja, dat weet 'k.

Vrouw En wat is er? Waarom belt ge...?

Man Omdaaaaaaa...
Ik moet overmorgen naar Duitsland, voor 't werk, alleen iets afgeven, en d'r is daar een dierenpark in de buurt maar we kunnen ook iets anders... Gaat ge mee?

Vrouw Ik kan mij vrijmaken ...

Man Is dat ja?

Vrouw Ja...

Man Dag...

Vrouw Dag...
Gaat ge al ophang...
Hij heeft al opgehangen.

Engel *(Facultatief. Dit kan ook gewoon geschrappt worden. Hij spreekt tegen iemand buiten het scherm.)*
Er kwam hier gisteren enen binnen die had besloten om heilig te worden.
Dus die was naar een klein dorpje getrokken en daar beginnen mediteren gelijk ne zot...
En na een half jaar is't daar ineens overstroming en de dorpelingen trekken weg uit het dorp omdat dat water begint te stijgen...
'Kom mee,' zeggen ze tegen hem, dorpelingen die in een vrachtwagentje zitten en voorbij zijn huis komen, 'Kom mee, want het water gaat blijven stijgen vanaf nu...'
'Nee,' zegt 'm, 'ik blijf hier, ik vertrouw op God.'
O.K, hij gaat mediteren en dat water stijgt...

Komt een beetje later de brandweer langs in een bootje met bejaarden die ze hebben opgehaald.... 'Kom mee.' ... 'Nee, ik vertrouw op god...'
Dat water blijft stijgen.
Op den duur moet hij op de nok van zijn dak gaan zitten mediteren...
Komt er een helikopter van een buitenlandse hulporganisatie...
'KOM MEE!' Door de megafoon...
En hij doet teken van: 'moven! Ik vertrouw op god...'
Uiteindelijk, het water blijft stijgen en hij verzuipt...
Komt hij hier aan.
Zegt hij tegen God, terwijl hij het water uit zijn oren aan het peuteren is:
'Waar zat gij nu jong...'
En God zegt: 'Ja maar, wat verwacht gij eigenlijk!?!... Ik stuur eerst ne vrachtwagen met dorpelingen, dan nen boot met brandweermannen dan nen helikop...
(*Ontdekt het publiek in de zaal weer...*)
Neem me niet kwalijk...
Ik was even... Laat maar...

Vrouw (Ze komen binnen bij haar)
Ik ga in ieder geval nooit meer naar een safaripark...

Man En ze hebben daar al 's ne vader opgefret hè, die leeuwen...

Vrouw Maar jong...
De rubber van mijn ruitenwissers is er opgevreten door de bavianen,
Mijn voorruit hangt vol tuf van giraffen...

Man Oh, maar dat was ik u nog vergeten te vertellen...
Dat waren geen echte dieren die ge vandaag gezien hebt.

Vrouw Wablieft.

Man Die beesten daarstraks...
De meeste dieren zijn al twintig duizend jaar geleden uitgestorven.
Dat waren allemaal geprogrammeerde machines die ge daarstraks hebt gezien.
Het is daarom dat ge uw raampje niet mocht opendoen om die eten te geven of te aaien want dan zoudt ge dat voelen, dat die niet warm zijn...
Maar wij geloven dat die echt zijn omdat die onze voorruit aflikken en onze ruitenwissers opeten, maar dat zijn gewoon programma's dat die afdraaien, geschreven door scenaristen...

Vrouw En hoe komt het dat gij dat dan allemaal weet!?

Man Omdat ze mij gebeld hebben...
Of da'k mee wou doen....
Ze hadden mijn werk gezien en ze waren nog op zoek naar ne goeie...

Vrouw Scenarist?

Man Ja...
Het is daarom dat we gaan kijken zijn van de middag omdat ik nog niet weet of ik het ga doen...
Wat vindt gij !?

Vrouw Zijt ge nu aan 't zwanzen?

Man Ja...

Vrouw Is dat voor uw boeken dat ge dat nodig hebt al die fantasie...

Man Mijn boeken?

Vrouw Ja, ik ben u trouwens nog gaan zoeken in de boekenwinkel en in de bestanden van de stadsbibliotheek... den enige Hendrik die ik kan vinden, is Conscience maar dat zijt gij toch niet...

Man Ah ja... maar nee, ik schrijf zo geen boeken...

Vrouw Hoe, en ge hebt gezegd dat ik al boeken van u gelezen heb...

Man Ja, hebt gij ne mixer in huis?

Vrouw Ne mixer...?

Man Of een haardroger... een friteuse...

Vrouw Wat zijt gij allemaal van zin, jong?

Man Ik schrijf die manuals...
Die gebruiksaanwijzingen die daarbij zitten.
Dat Nederlands daarin, dat is meer dan waarschijnlijk van mij...
Ik werk voor een bedrijfje dat begeleidende schrijvens maakt bij technische toestellen...
En ik ben mij nu aan het specialiseren in manuals voor vrouwen.

Vrouw Wat moet ik mij daar bij voorstellen?

Man Foto's...
Minder schema's met streepjes en letters A en B en zo, meer gewoon foto's van closekes van het apparaat terwijl iemand ermee aan 't werken is... gelijk in een kookboek.... een foto van een knop in een bepaalde stand en dan gewoon daaronder wat hij doet. Maar we hebben gemerkt, er moet een hand mee op

die foto staan, van iemand die die knop in die stand zet...

Vrouw

Ach...

Man

Want zonder die hand, alleen maar de foto van de knop in de juiste stand geeft veel vrouwen het gevoel dat ze er weer alleen voor staan, dan zijn ze geneigd om toch weer uitleg te gaan vragen aan iemand, we hebben daar onderzoek naar gedaan, terwijl als er een hand mee op die foto staat, dat schept een sociale band, geeft hun het idee dat er iemand met hen bezig is... dan willen ze de eigenaar van die hand niet teleurstellen en dan verstaan ze het. Dat speelt zich natuurlijk af op onbewust niveau. Onderbewust.

Vrouw

Op onbewust niveau...

Man

Onderbewust!

Wij mannen, wij zijn daar ook dinosauriërs hoor...

Op onderbewust niveau...

Wij... wij...

Enfin, ik vind het in ieder geval... Ik kan u verzekeren: het is niet altijd een prettig om in een mannenlichaam te zitten...

Vrouw

Is 't zo erg...

Man

Ja...

Ge zijt toch dikwijls... afgeleid...

Als het een beetje begint te zomeren en ge loopt door de stad bijvoorbeeld...

Dat begint dan bij wat losgekomen haartjes achter onder een knopje achter een oor met de zon erop...

En een beetje verder rijst er een kuit aangespannen op boven een hoge hak. Of een platte buik tussen twee bekkenpunten en daar lopen ze dan mee rond als met een eerste kind... de naad van een slipje onder een lange broek... het ontbreken van een naad van een slipje onder een lange broek... met onmiddellijk daarop de hysterische conclusies: 'Ze draagt een string...'

Enfin...

Afgeleid.

Opgewonden.

Onrustig.

Uitgeput.

Vrouw

Terwijl, wij vinden het alleen maar leuk om ons op te tuten...

Wij tuten ons op, en dan gaan we opgetut rondlopen... da's plezant... en dat heeft weinig te maken met, met... seks. 't Is alleen leuk om bekeken te worden maar... maar maar... Ik heb eigenlijk nog nooit een prettige seksuele ervaring gehad... maar ik vind het nog altijd leuk om mij op te tuten...

Man

(Eerbiedig) Zijt gij nog nooit klaargekomen?

Vrouw Jawel! Jawel!
Maar hè ...
Jawel!
Nadien voel ik mij meestal v... altijd verdrietig...

Man ...
't Schijnt dat de liefde die ge de eerste vier maanden van uw leven krijgt, dat die bepalend is voor de manier waarop ge de rest van uw leven met mensen omgaat...

Vrouw Ja!?

Man Ik heb ne maat en die heeft een hazenlip.
Enne... die kon bij zijn moeder niet van de borst drinken, die melk schoot altijd in zijne neus en dan stikte 'm bijna...
Twintig jaar later kreeg die een vriendin...
En als die vreeën met mekaar, in 't begin, dan mocht hij niet aan haar borsten dénken...! Of hij moest overgeven...

Vrouw Ochot...

Man Dat moet ge maar's proberen... ergens niet aan denken.
Denkt gij nu maar's ne keer niet aan een aardappel...
Ah!
En dan staat er hier nog niet eens een bak aardappelen op tafel...
Maar ze hebben dat weg gekregen met knaltherapie...
Dan kreeg 'm allemaal dia's te zien...
Eh, een aardbei, nen tafelpoot, een spinnenkop, ne sloef en dan ineens, een borst.
En elke keer als er een borst kwam: PANG! Ne knal...
Dan verschoot 'm en dan vergat 'm te kotsen...
En dan in een tweede fase hebben ze die knallen vervangen door muziek...
Adagio's uit het klassieke repertoire...
(Zingt een stukje voor.)

Vrouw En dat speelt zich allemaal af op onderbewust niveau...

Man Wij zijn eigenlijk ook al tienduizend jaar uitgestorven, dat was ik er daarstraks nog vergeten bij vertellen, wij zijn in wezen ook programmeerbare machines.

Vrouw En het is de reclame die ons programmeert...
Als we een weekblad opentrekken of een tv aanzetten liggen we voortdurend onder een bombardement van beelden en indrukken over een wereld die niet bestaat... nergens...
Prachtige mannen met een diep en vriendelijk mysterie in hun gezicht, die op

een rustige manier gelukkig zijn en niks anders te doen hebben dan ne vollen dag geïnteresseerd naar u te kijken...

(De telefoon gaat bij haar.)

Man Ja, of dunne vrouwen die nooit ongesteld zijn, en als ze ongesteld zijn dan hangen ze ergens met hun knieën bij hun oren te lachen tegen een klimmuur...

Vrouw Maar we gelóven wél in die wereld, met ons onderbewustzijn.
We kunnen d'r wel 's mee lachen, maar ondertussen geloven we er in.
Ik ook.
En dan vergelijken we die wereld met ons eigen leven, onze eigen omgeving...
(De telefoon gaat bij haar.)
En dan zien we wat voor een losers dat we zijn...
Hoe miserabel ons bestaan, hoe aandoenlijk ons ons... ons heupvet, en het stof op ons kasten, de mislukte lasagna's overal, ...

Man De lege chocopotten!

Vrouw De lege chocopotten!
(De telefoon gaat.)
Want het zijn die dingen hoor, waar we ons om van kant maken... Gelijk dat ge daar den eerste keer vertelde, dat wij ons hier zo massaal en gemotiveerd van kant maken... dat komt daardoor.
Dat gaat niet om grote idealen of principes gelijk bij de Arabieren...
Maar gewoon omdat uw vrouw een snor begint te krijgen of omdat den hond stinkt en niet luistert in plaats van in slow motion op ons af te komen als we een blik Chappie opentrekken...
(Haar telefoon gaat.)
Ja, 'k ga 'm toch efkes oppakken, mag ik...
(Knikt.)
Met Anna... *(Ze staat met haar rug naar de zaal en naar hem.)*
Hallo?

Man *(Haalt zijn gsm uit zijn broekzak, luistert.)*

Vrouw Hallo!?

Man Ik ben het...
Cho! Ik vind het moeilijker dan ik dacht...
Ik bel u eigenlijk... om te zeggen... dat ik de laatste tijd... nogal dikwijls aan u... heb zitten te denken... altijd eigenlijk.

Vrouw *(Lacht.)*

Man Waarom lacht ge?

Vrouw Omdat ge mij verlegen maakt met dat te zeggen.
 En ik geraak er door in verwarring ook.
 Maar het verrast mij niet...
 Ik denk alleen: 'Nú al!?'
 Gaan we het nu al tegen mekaar zeggen?

Man Watte?

Vrouw Dat we veel aan mekaar gedacht hebben.

Man Wilt ge nog wat wachten?

Vrouw Dat gaat nu niet meer.
 Ge hebt het gezegd dus ik weet het nu.
 Het is bezig.

Man Wat is bezig?

Vrouw Wilt ge iets drinken?

Man Ja.

*(Hangt de telefoon op, schenkt water in.
 Stilte.)*

Man Normaal moeten we nu gaan zoenen...

Vrouw Wie zegt dat dat normaal is...?

Man Ah, in de film...

Vrouw In de film is een mensenleven op anderhalf uur afgelopen...
 Dat is niet normaal.

Man Dan ga ik naar huis denk ik...

Vrouw Ge moet niet... ik heb alleen efkes wat tijd...

Man Ik had dat niet moeten doen daarnet met dat bellen...

Vrouw Jawel, jawel...

Man Maar ik heb u van streek gemaakt...

Vrouw Het overvalt me...
 Maar ik had het verwacht...

En ik ben blij nu.

- Man *(Wil haar aanraken, durft niet.)*
Ik ga naar huis...
(Hij gaat onmiddellijk naar boven, de deur uit. Zij volgt hem en doet de deur achter hem dicht. Muziek begint: Melodramme van Bocelli. Zij gaat weer naar beneden, bij de tafel zitten, de kopjes bij mekaar zetten en haar plant een beetje verdraaien... Dan gaat de bel, zij vliegt naar boven, zij trekt de deur open, op het ogenblik dat het crescendo in de muziek het hoogtepunt bereikt, en ze zoenen, ze stuiken zoenend van het verhoogje, als twee parende libellen, komen beneden op een bed terecht dat tot nu toe vrijwel onzichtbaar in de grond verzonken lag met een donsdeken met zwarte overtrek enz., ze rollen in die donsdeken de coulissen in en komen teruggerold, tot onder tafel, muziek afgelopen, alleen gehijg en de tafel die verschuift...)
- Engel
Het leven op aarde is niet zo gemakkelijk hoor!
Voor de mensen, hè.
Het is al een afschuwelijk iets om in zo'n lichaam te zitten. Om zo'n mantel van vlees aan te trekken en daar een heel leven in door te brengen... Ge voelt u afgesloten van alles en iedereen, niemand ziet nog hoe ge echt zijt, en zelf vergeet ge het op den duur, omdat ge begint te denken dat ge zijt gelijk dat ge er uitziet...
En dan komt de liefde langs...
(Muziek: Magnolia)
En in de liefde...
- Man
Ik hoor u graag.
- Vrouw
(Lacht.)
- Man
Ik ruik u graag.
- Vrouw
Ik u ook.
- Man
Ik proef u graag.
Ik voel u ook graag.
- Engel
... en in de liefde verdwijnt...
- Vrouw
Ik u ook.
- Man
En ik zie u graag.
- Engel
...ver... verdwijnt dat gevoel...
- Vrouw
Ik u ook.

Ik u ook.

- Engel ... in de liefde verdwijnt dat gevoel van afgeslotenheid...
in de liefde krijgt ge een beetje terug het gevoel dat ge gewend zijt tussen twee levens... het gevoel dat ge gezien wordt zoals ge zijt... de liefde maakt blind zeggen ze wel 's, maar dat klopt niet helemaal, want de liefde opent eigenlijk uw ogen voor de voortreffelijkheden van de ander, het zijn bijgevolg niet de geliefden die blind zijn... maar alle andere mensen.
En, zoals geliefden mekaar zien, of zoals ouders hun kinderen zien, zo wordt ge hier voortdurend gezien, voortdurend, door iedereen en alles wat er is.
Diep vanbinnen blijven we al onze levens lang verlangen en zoeken naar hoe het is tussen de levens in...
En alleen in de liefde...
Alleen in de liefde...
Heel de seksindustrie is daarop gebaseerd... alle gruwelijke vormen van misbruik... komen voort uit dat ontroerend verlangen van de mens naar verbondenheid...
Het leven op aarde is niet zo gemakkelijk hoor...
Voor de mensen hè!
- Vrouw Weet ge dat ik het vrijwel onmiddellijk wist.
- Man Wat?
- Vrouw Wat er nu gebeurt...
- Man Hoe bedoelt ge?
- Vrouw Toen, die avond dat ge tegen mij botste en dan zijt gij uitgestapt en toen kwaamt ge zo tegen mijn raam kloppen en ge zei toen: 'Ik heb gebotst en ik...'
- Man 'Ik heb het gevoeld,' zegt gij...
'Ja ik heb het gevoeld...'
- Vrouw Ik zag u en ik wist direct... efkes hè! In een flits, want nadien was dat weer weg maar nu herinner ik mij dat terug, ik wist direct: dat is niet alleen botsen jong wat dat gij in mijn leven komt doen...
- Man Oeps! En ik was alleen met geld bezig omdat ik zonder verzekering rondrijd...
Ik kon alleen maar denken: 'Ne Saab! Dat is ik weet niet hoe duur!'
Ik reed namelijk zonder verzekering rond...
- Vrouw Maar ik had daar om zitten bidden!
Afijn bidden, ik had nen dip.
- Man Toen dat gij uitstapte waren ze weg hoor, mijn geldzorgen...

Vrouw En ik had juist zitten bidden: ‘Laat er iets gebeuren laat er alstublieft iets gebeuren...’
Bang! Deed mijn leven! En dat waart gij...

Man Ik heb dat gevoeld.
Ik voelde dat direct dat gij in nen dip zat, maar langs den andere kant waart gij zo... gij zijt zo, gij zijt mooi... het speeksel verdampde gewoon in mijn mond.
Ik werd daar zenuwachtig van.

Vrouw Ik wist ook niet wat ik moest doen toen ik uitgestapt was...

Man Ik ben beginnen tetteren gelijk een mitraillette...

Vrouw En ik val dan altijd stil...

Man Wat heb ik hier allemaal niet staan zeggen zeg, van die Arabieren en alles en over zelfmoord...

Vrouw Ik hoorde dat graag.

Man Ja!?

Vrouw Ik vond uw stem...
En eigenlijk wat dat ge zei ook, ik vond dat...
Dat deed mij goed om te horen dat iemand ’s gewoon zei: ‘Het gaat niet goed met ons.’ D’r is hier nen burgeroorlog of wat was het ook weer...

Man Ja nen burgeroorlog...

Vrouw ... aan de gang.

Man Ik had nen droge mond...
Ik vroeg water hè...

Vrouw Ik voelde zo mij op dat moment... nen burgeroorlog.

Man Van ‘t smoren... Ik was zo stoned als een stuk karton...
Al goed, anders had ik uw achterlicht gemist...

Vrouw Oh, kijk het wordt al licht.

Man Fuck!
Oh, ik heb van alles te doen...

Vrouw Ik ook.

Man Ik moet door.
En ik heb nog niet geslapen...

Vrouw Kom we gaan nog gauw efkes slapen...

Man O.K.

(Ze proberen gauw efkes te slapen.)

Nee, ik ga eerst door...
Ik zal thuis nog wel een kwartierke...

(Ze komen uit bed, kleden zich half aan... zij duwt hem de deur uit... zoenend, kledingstukken weer aan- en uittrekkend, duwt hem buiten, deur dicht, onmiddellijk bellen, direct deur weer open, weer zoenen... Muziek weg.)

Ga ga ga...

(De telefoon gaat bij hem.)

Engel Wat ik misschien nog vergeten vertellen ben, en wat toch niet volstrekt onbelangrijk is voor de duiding van het geheel... alles wat er tot hiertoe is gebeurd tussen... die twee daar, dat heeft niet zo veel met hen te maken dan wel met mij... ik ben namelijk geen engel of zo... ik ben ook maar een mens... alles wat er was tussen hen aan aantrekkingskracht en toevalligheden die hen bij elkaar hebben gebracht enzovoort enzovoort... dat was er maar met één doel, namelijk...

Vrouw *(Staat te kloppen op zijn deur.)*

Man *(Komt opendoen..)*
Anna! *(Zoen.)*

Vrouw Ik wil niet storen maar...

Man Hoe... hoe hebt ge mij gevonden!?

Vrouw Telefoonboek tiens... Pietersen... ge staat daar trouwens nog in met een H hoor... van Hendrik, Pietersen, Hash!

Man Ik kan u alleen instantkoffie aanbieden en ik heb maar één kop...

Vrouw Ja, nee, maar ik kom maar gauw efkes binnen en buiten...

Man *(Zoent zoent zoent haar en begint dan instantkoffie te zetten.)*

Weet ge hoe dat dat in 't Chinees is: 'Ik kom maar gauw efkes binnen en buiten.'

Niet letterlijk maar hoe de Chinezen dat zeggen...

Vrouw

Nop...

Man

... ik was laatst bij ne vertaler-tolk Oosterse talen... zelf ne Chinees en enne... ik moest daar zijn voor het begeleidend schrijven bij een krokettenpers en ik zei ook: 'Ik kom maar gauw efkes binnen en buiten...'

Vrouw

Zeg het maar...

Man

Dat is zo'n machientje in plastic om aardappelpuree mee tot worsten te drukken... dat is één of andere middenstander - hier in Herent geloof ik dat hij zit - en die gaat dat op de Chinese markt zwieren... een contract van drieënzestig miljoen euro geloof ik... dat is gigantisch hoor, dat China op dit moment, straks zijn wij vierde wereld... onthoud mijn woorden, straks komen er Chinese multinationals hier fabrieken bouwen waarvan de kaders zullen bestaan uit de kinderen van onze Chinese restauranthouders, die perfect tweetalig Nederlands - Chinees zijn en de onderbetaalde arbeiders in die fabrieken dat zullen wij zijn, oorspronkelijke Belgen, als we dan iets willen betekenen zullen we Chinees moeten gaan leren, dat is nog wat anders dan de vervoegingen van être en avoir...

Vrouw

Zeg het nu... Zeg het... zeg het wat ge wilde zeggen.

Man

Wat hebt gij...?

Vrouw

Niks...

Maar ge maakt mij eerst curieus en dan begint ge nen hele uitleg over ne krokettenpers...

Maar zeg het nu wat de Chinezen zeggen in plaats van: 'Ik kom maar gauw efkes binnen en buiten...'

Man

...

Zo belangrijk is dat nu ook weer niet...

Vrouw

Zeg het 'Ndrik!

Man

Zie hoe heftig dat gij zijt... ik wil gewoon vanuit een oprecht enthousiasme iets vertellen over China en gij staat binnen de kortste keren met een bajonet in mijne rug te gillen: 'Zeg het! Zeg het! Zeg het wat de Chinezen zeggen in plaats van ik kom maar gauw efkes binnen en buiten...'

Vrouw

Ik ben zwanger...

Engel Dat bedoelde ik...

Man Wablieft?

Engel Ze is zwanger...

Vrouw Ik ben zwanger...

Man Van mij?

Engel Nee van mij!

Man Van die ene keer?

Vrouw Ja...

Engel *(Weer tegen het publiek:)* En het gaat een fijn leven worden, dat weet ik nu al....
Hard, maar... leerrijk!

Man ...
Ik vind het, geloof ik, niet erg...

Vrouw *(Glimlacht flauwtjes.)*

Man Gaan we trouwen... Ik heb goesting om met u te trouwen...

Vrouw *(Glimlacht harder.)*

Man Waarom lacht ge?

Vrouw Omdat ik het ga laten wegdoen...

Engel *(Knikt formeel tegen het publiek van nee, niet over inzitten, gaat niet gebeuren.)*

Man ...
Waarom zijt ge dan nog eerst naar hier gekomen...

Vrouw Omdat ik niet zeker was, maar nu wel...

Man Omdat ik vroeg om te willen trouwen...

Vrouw Nee! Nee. Nee.
Trouwen kunnen we altijd nog...
Ja, maar ge weet niet...

Ik weet niet of ik dat...
Er komt zo veel verwarring en... er komt zo veel naar boven als ik daaraan denk... aan een kind en zo... Ik....
Laat maar...

Man Het is in ieder geval met liefde gemaakt... alles wat met liefde is gemaakt, verdient toch een plaats op deze wereld...
Vindt ge niet?

Vrouw Veel dingen die niet met liefde gemaakt zijn, hebben ook een plaats...
(*Zucht.*)

Man Ziet ge mij nog graag?

Vrouw Vertel nu maar wat de Chinezen zeggen tegen 'Ik kom maar 's gauw efkes binnen en buiten....'

Man ...
Van op een galopperend paard naar een bloembed kijken...

Vrouw Wablieft ...

Man Awel dan komen ze gehaast ergens binnen en dan zeggen ze: 'Blijf zitten, blijf zitten... ik kom alleen maar efkes van op een galopperend paard naar een bloembed kijken...

Vrouw Gauw efkes binnen en buiten...
Dat zou ook een schoon uitdrukking zijn voor abortus.

Man (*Zoent haar.*)

Vrouw Als ge ne kleine hebt, moet ge breien...
Ik heb al van mijn elf jaar niks niet meer gebreid. Zal ik voor u 's een trui proberen, of nee ne sjaal, da's makkelijker, draagt gij sjaals? Of hebt ge het niet graag? Zal ik dan ne sleutelhanger breien... of een mutsje om uw gekookte eieren warm... (*Hij steekt een sigaret op.*) te houden 's ochtends, ik moet oefenen op klein dingeskes, straks moet ik wantjes gaan breien tegen het krabben voor als hij de windpokken heeft... hé!... Gaat ge nu roken...?

Man Volgens mij wel ja...
Volgens mij ben ik aan het roken...

Vrouw Ik ben eigenlijk mijn werk aan 't verwaarlozen...
Dat was ik al aan het doen maar sinds ik u ken is't helemaal...

Man Bij mij gaat het nu net beter...

Sinds ik weet dat gij op deze wereld rondloopt krijg ik altijd goesting om er tegenaan te gaan als ik 's morgen mijn bed uit vlam, ik voel mij dan altijd, hoe moet ik dat zeggen... daadkrachtig... zo ne gast waar ze in 't bedrijfsleven om zitten te springen... snel, efficiënt, doeltreffend, flexibel.

Vrouw In 't bedrijfsleven zitten ze te springen om meelopers die beïnvloedbaar zijn en bang om hun post te verliezen en daar worden ze dan snel, efficiënt, doeltreffend en flexibel van...

Man Hoe weet gij dat?

Vrouw Doe uw sigaret uit!...

Man Oh sorry, ik wist niet... had dat dan gezegd...
(*Zij gaat weg.*)
Wat doet ge nu...

Vrouw Ik ga naar huis, denk ik...
Ik weet niet wat ik heb.
Ik word hier verdrietig van...

Man Omdat ik zo klein woon?

Vrouw Nee, nee, nee...
Cho, ge moet mij efkes met rust laten...
(*Zij wil gauw weggaan.*)

Man Krijg ik geen kus meer?

Vrouw Jawel jawel...

(*Zij zoent hem, negeert alle deuren en loopt rechtstreeks naar haar eigen huis en gaat op de bovenste trap zitten huilen...*)

Man Ik hoor u huilen, ja!?
Ik hoor u.

Vrouw Ik zal stoppen.
(*Ze snuit haar neus.*)

Man (*Komt ineens voorlangs bij haar binnengespuurt.*)
Nu moet ge's goed luisteren, hè tante...
Dit dus niet! Ja!?

Vrouw Sorry, sorry, sorry, sorry, sorry...

(Hij gaat terug naar zijn hoekje.

Zij pakt een stoel gaat helemaal links zo dicht mogelijk bij het publiek zitten en fluistert.

Cho, ik weet niet wat ik heb... maar dat is die sigaret... die smoor van die sigaret... 'k k'n d'r n't t'g'.

Ik heb veel bij mijn grootouders gezeten, vroeger toen mijn moeder gaan werken was... mijn moeder was rechter, bij het hof van cassatie en dan deed zij mij naar haar ouders als het geen school was en haar ouders die vonden mij een slechte omdat mijn vader... mijn vader... ik weet niet wat er, maar d'r was iets met mijn vader en ik heb daar middagen lang, onbeweeglijk gezeten... op ne stoel, terwijl mijn grootvader de krant las en sigaretten rookte... ik was dat vergeten ...

Maar ssst... ge moet dat niet... hij moet dat niet weten...

Man Ik hoor u nog!

Vrouw Nee, nee ik ga slapen eh... 'Ndrik!

Man Wat hoopt ge nu eigenlijk te bereiken met dat gejang!?
Hoopt ge mij te raken in mijn weekhartigheid!? Is het dat? Of hoopt ge mijn medelijden op te wekken, mijn Christelijk mede-lijden...
In dat geval moet ik u teleurstellen want ik heb dat niet in huis...
Ik maak een monster van u als ik uw verdriet nu ga besproeien met medelijden. Een slachtoffer! Dat is het ergste wat ik kan doen... Ga maar na, alle klootzakken uit de wereldgeschiedenis voelden zichzelf een slachtoffer. Hitler, Stalin, Mao, Sharon, Sadam..... allemaal slachtoffers, in hun eigen perceptie, niet volgens de geschiedschrijving, maar als ge hun biografieën leest, Stalin was een Oekraïner, wat synoniem was voor achterlijk in Wit-Rusland toen, Hitler was ne miskende kunstenaar, Mao nen boerenlul, Sharon ne concentratiekamplul, Sadam werd misbruikt en overal weggestuurd...
Overall! Overall op de wereld waar er iets mis is, bij u thuis, in grote conflicten, sociale onrust noem maar op... altijd zit er midden in het conflict, in het oog van de storm, een slachtoffer; een figuur die het gevoel heeft dat zijn lijden niet gezien wordt en niet voldoende gehoord en dat hij bijgevolg niet moet uitkijken voor de pijn en het lijden dat hij in zijn omgeving veroorzaakt omdat dat ten allen tijden in het niet valt bij wat hij heeft meegemaakt...
Mijn moeder ook, toen mijn vader was weggegaan... huilen, huilen, en mijn vader ook, zuipen zuipen... en ikke maar stofzuigen en de keuken opruimen en mijn kleine zus naar school brengen en lege flessen naar de winkel en papieren zakdoekjes mee terugbrengen van de winkel... Oh, maar ze konden er niet aan doen, want den ene was afgeslagen door haar vader en den andere had een kwaai spierziekte, iets wat maar eens op de zoveel triljoen mensen voorkwam en nu toch net niet bij hem zeker... en de mensen die langs kwamen die stonden daar dan bakken medelijden over uit te gieten, en 'Oh, dat moet erg zijn, ik versta dat blaten.' 'Ik versta dat.', 'Ik versta dat', 'Ja, ik versta dat.' Zij

verstaan juist geen kloten ja, met hun medelijden... ze waren alleen maar bang dat het hen ook wel's zou kunnen overkomen. Of opgelucht! Medelijden is opluchting in wezen. Met medelijden geeft ge uiting aan het blijde gevoel dat ge krijgt als ge ziet dat het onheil dat anderen overkomt bij jou ontbreekt... 'Ik versta dat.' Want moesten ze het wel verstaan, als ze ook afgeslagen door hun vader waren of een rare spierziekte zouden hebben, dan zouden ze zeggen: 'Beste vriend, het is allicht niet prettig wat u is overkomen, maar trekt uw broek op, snuit uw neus, breng uw flessen weg en DOE WAT GE MOET DOEN! ZORGT VOOR UW KINDEREN. Gelukkig zijn! Dat moet ge zelf doen! Dat moet ge niet van anderen laten afhangen...'

En ik heb ook vanaf mijn achtste met de boeken van 's vrijdags nog in mijnen boekentas een heel weekend in de jeugdclub gezeten op zoek naar huiselijke warmte of zoiets en ik heb daar ook wakker gelegen op een zetel die stonk naar zweetvoeten en het sperma van iemand anders. (*Muziek: 'Wilbur Wants To Kill Himself' van Holbeck*) Maar wat wilt ge dat ik daaraan doe!? Moet ik in een kraakpand gaan liggen spuiten ergens en 'Beuh!' roepen als er ne politiecombi voorbij komt?

(Hij begint zelf te huilen nu)

....

(Hij pakt een boeket tulpen uit de coulissen en loop ermee naar Anna...)

Man

Goeie morgen.

Ik ben naar hier gekomen omdat ik mij wil excuseren voor hoe ik gisteren ben geweest... dat ik zo geroepen heb en zo maar... en gij kunt dat dan misschien wel gaan begrijpen of zo maar... onderweg dacht ik ... zo kunnen we bezig blijven ... ik met roepen en mij excuseren, gij met begrijpen en op den duur wordt dat toch 's te veel en... ik vind zelf dat ik daarmee moet stoppen met zo op u te reageren. Bij wijze van excuus zou ik u het liefste zeggen dat ik dat niet meer zal doen of zo... snapt ge...

Maar dat gaat niet zo maar, er mee ophouden...

Ge kunt niet zeggen: 'Ik ga niet meer kwaad worden...'

Ge zijt ineens kwaad...

Ineens zijt ge kwaad...

Ik weet bijvoorbeeld niet waarom gij ineens begon te huilen gisteren...

Vrouw

Dat weet ik op dat moment zelf ook niet...

Ik snap wat ge bedoelt...

Want wij hebben in de familie een achterlijk nichtje, Britje, maar die weegt honderd en vier kilo en zij zei altijd 'Pa'deueue', als ze nen boer had gelaten. Ik heb haar toen 's proberen uit te leggen dat ze beter geen boeren kon laten, en zij zei toen: 'Ik zeg toch Pa'deueue!'. En ik dacht: 'Doet dat dan maar, maar dan blijft ge ne vieze mentaal ...'

Waarom vertel ik dat nu...

Man

Ik ga u zoenen....

Vrouw Nee, allez, ik heb mijn tanden nog niet...

Man Dat geeft niks... dat geeft niks

*(En ze kussen...
De telefoon gaat.)*

Vrouw Dat die nu moet bellen!
Die wacht altijd op de allerslechtste moment om te bellen en dan belt die...
(Neemt op.)
Ja, mama...
Natuurlijk leef ik nog...
Ikke?
In... in... Cayenne
Wablieft...
En hoe weet die dat dan...
Die kan dat toch niet weten mama...
En ik heb net twee weken op Frans Guyana gezeten...
Ik zie d'r uit gelijk nen neger...
Wanneer ik mij 's kom laten zien...
(Hendrik komt lachend op haar af en gebaart dat hij de hoorn wil. Hij wil zoiets zeggen als 'Mevrouw, dit is uw toekomstige schoonzoon en ik wilde U even zeggen dat als uw dochter met mij slaapt dan wordt zij als een pakje roomboter op een gaskachel in het putje van de winter dag mevrouw ...'. Maar het komt zo ver niet, Anna protesteert hevig ...)
Wacht efkes mama, d'r wordt hier gebeld aan de voordeur...
(Tegen Hendrik.) Niet doen, niet doen...
Mama? Luister, ik ga u nen andere keer nog 's terugbellen want zij zijn hier om de chauffage bij te vullen... *(Hendrik komt niet meer bij van het lachen.)*'t
Is fijn dat ge gebeld... ja? Awel straks dan misschien...
(Legt de hoorn op.)
...
Ik moet naar de zonnebank...
Dat moogt ge nooit meer doen, als ik met mijn moeder aan't bellen ben dan moogt gij...

Man En waarom niet...

Vrouw Omdat dat mijn moeder is...

Man En dan?

Vrouw Daar moet ge niet tussen komen...
Ik ga ook niet naar uw ouders...

Man En waarom niet? Waarom zouden we daar niet 's gaan eten... ik zal 's

terugbellen...

- Vrouw Hendrik, asjeblijft...
Ge weet best wat ik bedoel.
- Man Schaamt gij u dan voor mij ?
- Vrouw Dat heeft daar niks mee te maken maar...
Cho, die trut, moet die nu bellen! Dat is altijd als ik midden in iets zit dat die belt...
- Man Ik zal 's terugbellen...
- Vrouw *(Plots extreem heftig.)* Nee! Geef die telefoon hier...
Hier!
(Zij trekt de draad uit de muur, windt hem om het toestel en gooit het toestel in de vuilbak.)
Mijn moeder wordt niet opgebeld.
En gij weet niet waar ik het over heb...
Dat is ne rechter...
Die is gewénd om te oordelen... de hele samenleving, de hele politieke wereld sluit zich aan bij haar oordeel, bevestigt haar in de manier waarop zij dingen afkeurt. Die twijfelt geen millimeter aan zichzelf...
- Man Gij zijt bang van uw moeder...
- Vrouw ...
- Man Waarom?
- Vrouw Omdat...
Op ne keer,
dat was met 't schooltoneel,
iedereen vond dat goed hoe dat ik dat had gedaan...
Maar dan thuis werden ze kwaad,
omdat iedereen dat zo goed vond.
Ik ben niet... ik heb...
De Van Berendrechtens,
Dat is een onberispelijk geslacht...
Mijn grootvader dat was ne staatssecretaris.
Die kwam soms met een verklaring op T.V.
En ik werd, geto... ik werd... ze hebben me mij...
Het feit dat ze mij niet hebben laten aborteren...
En naar buiten uit moest ik gelukkig zijn...
Op de manier dat zij zich geluk voorstelden...
Ik was een uithangbord...
Om te laten zien wat een goeie mensen dat zij waren.

Ik hoorde eigenlijk in een weeshuis of een gesticht of zo...
Dat kreeg ik toch regelmatig te horen.
En als ze zagen dat ik iets graag had... of dat ik ergens goed in was of dat mensen vriendelijk tegen mij begonnen doen waar ik kwam dan moest ik daar weg, dat werd afgepakt, kapot gemaakt...
Ik heb bijvoorbeeld 's mmmmm... dat was volksdansen voor kinderen dat bij ons in 't dorp werd opgestart en ze hadden mij daar mee naar toe gestuurd omdat dat... dat 't kleinkind van de volksvertegenwoordiger d'r ook bij zat... en na een paar weken zagen ze dat ik dat prettig... dat was gewoon wat in zo'n jurkje rondspringen weet ge wel, meer was dat niet, ik was negen jaar en ik deed dat graag... toen hebben ze mij d'r af gehaald, omdat ik dat plezant was beginnen vinden, omdat ik vriendinnetjes begon te maken... en dan zo... die waren altijd bang dat ik ging worden... gelijk mijn vader... of zoiets.
Of dat ik aan iemand zou beginnen vertellen over thuis...
En van ons ook... als ze dat te weten komen, dan maken ze u kapot...
Die kunnen dat en die doen dat...

Man Hebt ge al een afspraak gemaakt voor een abortus?
(Vrouw knikt nee. Man glimlacht breed. Vrouw glimlacht door haar tranen heen even breed terug.)

Engel Yes!
Wat heb ik u gezegd... het is zo ver, het is zo ver...
(Muziek Max Richter, The Twins)

Vrouw *(Zij schept soep uit op haar tafel. We zien al een buikje)*
'Ndrik, komt gij eten.

Man *(Is met een vertaling bezig, in zijn kamertje, op zijn bed)*
Ja, wacht efkes

Engel Als ge daar zit, weet ge dat niet, ge hebt er geen benul meer van, maar een mensenleven is zooooo... bijzonder, waardevol, uitzonderlijk, belangrijk... ge hebt daar geen gedacht van!

Vrouw 'Ndrik!

Man Jaaa!

Engel En ik heb goeie ouders, vindt ge niet...
Yes!
(Muziek eindigt abrupt als 'Ndrik naar de tafel loopt)

Vrouw Hebt gij ooit wel's aan emigreren gedacht?

Man Ja.

Engel Op dit moment, van hieruit... dan is dat 't schoonste wat er is, in heel 't heeal, dat zijn uw ouders...

Vrouw En naar waar zoudt ge dat dan willen doen...

Man Ik heb eraan gedacht en toen heb ik dat onmiddellijk terug uit mijn gedachten gezet...

Vrouw Waarom...

Man Omdat ik van hier ben.
Nergens is de lucht gelijk hier... Ik zie de wolken hier graag voorbijkomen...
En ik eet graag wat er hier groeit...
Jonagold, witloof...
Ge moet mij niet tussen de ananassen en de mango's gaan zetten...
Want ik ben daar niet tussen geboren...
...

Vrouw 't is al goed 't is al goed...

Man Waar woudt ge naartoe dan?

Vrouw Niks.
...

Man Laat ik het zo zeggen...
Mensen die emigreren, die gaan kapot van de heimwee, dat is hun lot, kapot gaan van heimwee...
Die zitten in clubs in Rio en in Bangkok, frieten te bakken in palmolie en mayonaise te draaien die mislukt van de hitte...
Mijn lot is het om hier onderbetaald dingetjes te zitten schrijven die niemand leest, achterlichten uit Saabs te rijden en verliefd te zijn op de mooiste vrouw die God ooit geschapen heeft...
Dat is een weerbarstige taak, maar... klaag ik?

Vrouw Ik vind Japan wel schoon...

Man Dan gaan we toch's naar Japan...
Al is het alleen maar omdat het zo prettig is om terug te komen van daar... en weer een boterhammetje met jonge kaas te mogen eten 's morgens in plaats van een bak kapot gekookte rijst met droge sprout en hete ketjap...

Vrouw (*Staat recht.*)
Moet gij nog soep hebben...

Man *(Zoent haar buik, haar borsten, haar hals, neemt haar mee naar bed.)*
 We gaan naar Japan kom...
 Ge hebt mij op een idee gebracht.
(Zij trekt zich los en loopt de andere kant op...)
 Wat gaat ge doen?

Vrouw
 Patatten efkes afzetten.
(Verdwijnt in de coulissen rechts. Muziek Max Richter, The Twins begint opnieuw.)

Engel
 't Leven is eigenlijk gelijk een honderd meter op de Olympische Spelen, op tien seconden is 't afgebonjourd, maar dan ziet ge nadien op de video waar dat ge wat allemaal mis hebt gedaan en ge zou onmiddellijk weer uit die startblokken willen vlammen maar dat gaat niet meer want ge moet eerst weer vier jaar wachten en trainen en u mentaal voorbereiden om terug een absolute topprestatie te proberen realiseren en tot ver, ver voorbij uw mogelijkheden te worden gedrukt... en een leven op aarde is net hetzelfde, alleen nog duizend keer fantastischer, meer bijzonderder, geweldi... (Zucht) ik kan 't niet uitleggen maar ik ben helemaal wild...

Vrouw
(Nacht, muziek eindigt, blauw licht... Ineens gekreun vanuit het dubbel bed, de weeën zijn begonnen.)
 'Ndrik! 'Ndrik!
(Kreunt.)
 'Ndrik!

Man
 ... Ja, wat is er...

Vrouw
 't Is zo ver...

Man
 Ja... ja... ja... ja... ja... ja... ja... ja...
(En terwijl hij met tussenpozen ja blijft zeggen, staat hij op, loopt naar de huiskamer... komt terug met een dweil... trekt zijn broek aan....loopt tot bij de telefoon... belt.)
 Kunt ge's iemand sturen... 't is voor een bevalling, we zullen op de stoep staan wachten... bedankt.
 Ja... ja... ja... ja... ja...

Vrouw
 Wat moet ik met die dweil doen...

Man
 Ik weet niet, voor in geval...
(Loopt terug naar de telefoon, belt opnieuw...)

Vrouw
 Gaat het?

Man
 Wat moet er allemaal mee?

Engel Weet ge... (*Muziek Max Richter, The Twins*) dat ge 's morgens altijd met krek dezelfde stemming wakker wordt als dat ge 's avonds gaat slapen, ge moet daar maar's op letten... uw eerste gedachte als ge wakker wordt, is precies dezelfde als de laatste wanneer ge gaat slapen... en als ge geboren wordt ook, ge wordt altijd in exact dezelfde sfeer geboren als waarin ge gestorven zijt... als ge bijvoorbeeld ne kogel door uw hart krijgt, dan wordt ge geboren met een hartprobleem... of als ge zoals ik vorige keer in een gevangenis overlijdt, ik ga nu beginnen in een weeshuis, of een kostschool of whatever... nadien herstelt zich dat wel... maar ge begint daarmee... Cool hè!
 Zoals ik nu ook. Ik ga straks bakker worden en zo. Dat wordt fantastisch! Dat wilt ge niet weten!...
 (*De engel zwaait nog even naar het publiek en stapt dan uit beeld...*)

Het slot in de deur boven wordt omgedraaid de deur gaat open en 'Ndrik komt binnen met een draagwieg, kindje huilt, hij loopt de trap af, zet de draagwieg neer doet zijn jas uit... Dan komt zij binnen...)

Man Weet ge wat we zullen doen hè....
 Ik zal hem wel meenemen...
 En gij pakt uwen tijd...
 Zeg!?

Vrouw Als ik hier in huis kom, krijg ik het helemaal...

Man Watte...
 Wat krijgt ge helemaal!?
 Anna? Wat krijgt ge helemaal als ge hier thuis komt!?

Vrouw En niet zo nen toon tegen mij aanslaan...

Man O.K.
 O.K.
 Sorry

Vrouw Dat helpt niks...

Man Ik heb het begrepen...
 't Is goed...
 Zal ik thee zetten...?
 Ik zal thee zetten...

Vrouw (*Gaat naar de telefoon... draait een nummer.*)
 Mama?
 eh...
 Nee, ik ben terug nu...

Ik bel van hier, van in België, maar eh...
Ik was, ik ben ziek geweest.
Ik heb in 't hospita eh....?
Nee niks... erg.
't is al beter...
Mmmmmmm...
'n Infect... een virus zeiden ze , een tropisch vi...
Ik weet het niet...
Wablieft...?
Ah nee maar we hebben, ik heb bezoek...
Er is hier ne collega met zijn vrouw en die hebben een kindje...
Ik weet dat niet, een paar maanden zeker...
Nee die waren ingeënt, alledrie...
Omdat ik daar maar drie dagen geweest ben....
(Man komt op met de thee.)
Mama ik ga ophangen nu...
(En hangt meteen op.)

Vrouw

...
Hij moet weg.

Man

Ja.
En vertel mij nog 's waarom.

Vrouw

En stopt er mee met den therapeut uit te hangen...

Man

Ik probeer alleen maar...

Vrouw

We zitten hier niet meer in't ziekenhuis hè vriend...
Ik kan u niet meer garanderen dat ik mij nog ga inhouden hoor...
Omdat uw familie op bezoek is...

Man

Dat begrijp ik...

Vrouw

Gij begrijpt juist niks!

Man

Wat wilt ge dan!?
Wat wilt ge...

vrouw

Gij denkt dat ge alles begrijpt omdat ge op uw veertien een paar nachten in de
jeugdclub op ne zetel hebt geslapen op...

Man

Ik was acht...

Vrouw

Ge hebt mij wat voorgelogen!

Man Hoe dan!?
Hoe dan!?
Hoe heb ik u bedrogen.

Vrouw Met uw verliefd gedoe heel de tijd...
Ge hebt mij in iets laten geloven dat niet kan...

Man Waarom niet, waarom kan het niet...

Vrouw Ik had het direct moeten laten wegdoen...

Man Heb ik u tegengehouden misschien...
(Hij gaat naar het kind, stopt een fopspeen in zijn eigen mond om hem proper te maken, en geeft hem dan aan het kind, het kind houdt eindelijk even op met huilen.)

...

...

(Zij moet kotsen zonder kots.Hij komt voorzichtig een hand tussen haar schouderbladen leggen. Zij geeft hem onmiddellijk en klets in zijn gezicht.)

Man *(Zij gaat terug zitten.)*
Anna, op dit moment geraken we er hier toch niet uit...
En ik denk dat gij hulp nodig hebt...
Ik stel voor dat we...

Vrouw Wat wilt gij eigenlijk van mij...

Man Niks...

Vrouw Kunt gij mij 's geen drie minuten met rust laten...
Nu is eindelijk al uw familie weg...

Man Let op wat ge zegt...

Vrouw Let op wat ge zegt...
Let op wat ge zegt...
Ik moet altijd opletten wat ik zeg.
Ik mag nooit iets zeggen.
Zo. *(Houdt haar twee handen strak voor haar mond.)*
Weet gij de hoeveelste dat ge zijt die dat tegen mij zegt...

Man Moet ik mij in nen blok beton gieten misschien?
Alles wat ik zeg of doe is fout...

- Vrouw Doe dat kind weg!
Brenge dat naar 't weeshuis of legt dat in de vondelingenschuif of...
Maar doe dat weg...
Gaat alle twee maar weg...
Neem hem mee, verdwijn uit mijn leven...
- Man Dan zult ge mij moeten uitleggen waarom...
Want voor wat gekotste lucht en nen hoop kuren ga ik niet op de loop...
...
Het spijt me, dat had ik niet mogen zeggen...
(Wil haar zoenen. Zij slaat hem vol in het gezicht, hij grijpt haar naar de keel, een schermutseling volgt... tot hij haar, verbijsterd over zichzelf loslaat en helemaal aan de andere kant van de scène gaat zitten bekomen...)
- Vrouw *(Gaat naar tafel, pakt pen en een schriftje, schrijft iets op, scheurt het blad eruit en legt het klaar voor hem..)*
- Man *(Hij komt naar de tafel, pakt het blad en leest:)*
Ja en....?
Waar wilt ge naar toe?
(De vrouw scheurt nog een blad uit het schriftje en geeft het hem. Op het achterdoek kan het publiek meelesen.)
- Kindergeschrift 'ij heef sijn slang in mij poep gedaan en in mij ne mond en er was haar op sijn buik en da kwam tegen mijn voorhoofd en de slang die was ziek wan tie moes altij overgeve en ik ep toen tover geefsel van de slang in slikken
- Man Wat is dat...?
Waarom ?
(Zij geeft hem het volgende blad.)
- Kindergeschrift 'en dan vlieg ik bove tuis.... en ik moe kak ete uit sijn gat.... '
- Man Anna...
Wat is dat allemaal...
(Geeft hem weer een blad.)
- kindergeschrift en hij duwt mij in bad onder da water totta kik doot ben en dan trekt hij mij naar boven op en dan ben ik toch niet doot'

Man (Leest.)
 Anna, wat is dat allemaal?
 Over wie hebt ge't?
 (Zij geeft hem het hele schriftje en ze haalt er nog en aantal uit de schuif... Hij bladert erin en leest hier en daar.)
 Uw grootvader!?

Vrouw
 Als ik nog maar in die wieg kijk...
 Ik zou 'm iets doen...
 Ik zou 'm iets doen...
 En ik weet niet waarom...
 (Baby huilt.)

Man
 Ik denk dat ik begrepen heb wat ge wilt zeggen?

Vrouw
 Ge zult dat nooit...

Man
 Iets! Ja...
 Ik heb er iets van begrepen...
 Ik ga die mensen een proces aandoen...

Vrouw
 Nee...

Man
 Jawel.

Vrouw
 (Ineens terug gewoon.) Ge weet niet wat ge zegt.
 Ze blazen u van de wereld 'Ndrik...

Man
 Ik zie u graag.

Vrouw
 Als ge mij graag ziet, laat dan alles zoals het is...
 Ik ga niet getuigen.
 Zeker niet waar mijn moeder bij is.

Man
 En waarom niet?

Vrouw
 Omdat zij het wist!
 Omdat hij het met haar ook heeft gedaan...
 Snapt ge het nu?
 ...
 Ga weg!
 Pakt uw kind mee en ga weg...

Man
 Nu moet ge oppassen, Anna, want hier kan ik niet tegen...

Vrouw Ge zult er wel leren tegen kunnen, dat heb ik ook geleerd...

Man Nu moet gij ook 's vijf minuten uwen vetten teut houden en 's goed luisteren...
Ik neem aan dat het afschuwelijk is wat er met u gebeurd is...
Onoverkomelijk erg zelfs...
Maar wat gaat ge er aan doen...
Want nu zit ge hen gelijk te geven, is het dat wat ge wilt, de rest van uw leven het slachtoffer blijven uithangen en de rechten van uw beul verdedigen, want dat is wat ge nu aan het doen zijt...
Nu probeert ge met mij net hetzelfde te doen als wat ze vroeger me u gedaan hebben...
Nu probeert gij mij onder water te houden...
Ge zijt mij aan 't verzuipen...
En dat zal niet gebeuren!!!
Ik schreeuw alles en iedereen bij mekaar...
Laat ze maar komen...
Laat ze mij maar de wereld afblazen...

Vrouw Ge weet niet waar dat ge aan begint...

Man Ik weet niet waar ik aan begin!?
Gij weet niet waar ge aan...
Zij weten niet waar ze aan begonnen zijn...
Het is tot hier en niet verder...
...
(De baby huilt nog steeds... huilt de hele tijd trouwens vanaf dat hij geboren is. Hij komt bij haar aan tafel zitten.)
Ik ben niet kwaad op u hoor.
(Zij glimlacht.Hij is duidelijk in de war.)
Ecoute...
Op dit moment kunnen we toch niet zo veel doen.
Laten we gaan slapen nu...
Ik zal hem meenemen...
Dan is het hier stil...
Kunt gij voor uzelf zorgen?
Ik ga u nu niet alleen laten.
Ik kan hem ook naar mijn moeder doen...
(Zij knikt nee.)
Wilt ge liever alleen zijn ...
(Zij knikt ja. Hij staat opwil weggaan, komt terug om de schriftjes van tafel te pakken, loopt naar de draagwieg, vecht tegen zijn tranen.)

Vrouw 'k Hou van u.

Man *(Draait zich om. Muziek: Cold mountain. Dan gaat hij rustig met de baby*

naar zijn huisje, steekt er een sigaret op.)

Vrouw *(Zet de stoelen weer netjes om de tafel. Geeft de plant water. Pakt het pistool uit de Eerste Wereldoorlog uit de schuif van de tafel. Gaat zitten. Zet het pistool aan de slaap. En jaagt zichzelf een kogel door het hoofd.*

Begrafenisklokken luiden, een pastoor met een zwaar accent, in een slechte micro, in een galmende kerk, geschuifel van stoelen op de achtergrond, gesnuit van neuzen...

Ondertussen fade het licht weg boven het lijk van Anna en zien we 'Ndrik rokend bij de draagwieg in zijn huisje zitten.)

Pastoor God treft het sterkst ... *(Gekuch.)* God treft het sterkst wie hem het dierbaarst is. Wij zijn hier vandaag om het stoffelijk overschot van Anna Van Berendrecht geschaard om ons medeleven de betuigen met de familieleden en in het bijzonder met Miriam Van Berendrecht de moeder van Anna en Lodewijk Van Berendrecht, de grootvader die zoals wij allen weten altijd als een vader voor Anna is geweest ... *(Pastoor gaat nog wat verder maar wordt in het gegalm van zijn eigen kerk onverstaanbaar en fade tenslotte weg.)*

Man *(Kind huilt. De man staat zuchtend recht pakt de draagwieg op er zingend wat mee rond.)*

Sssst... Ja, doe uw oogskes maar wat open en kijk nog maar een beetje rond. D'r was 's een man hm... sssst mannetje... D'r was 's een man... *(Zingt een beetje tot de baby stiller wordt.)* D'r was 's een man, da's echt gebeurd! In Siberie... en die werd gegrepen door een eh... door een sabeltijger. O-o! Foute boel. Dat is zo op aarde, als je hier als man gegrepen wordt door een sabeltijger, dan is er iets niet goed. Onthoud dat, gij zijt een man. Nu, z'n vrienden konden hem nog net redden door die tijger dood te schieten, maar weet ge wat die man deed, die aangevallen was? Die werd kwaad op die vrienden! Die huilde van woede en spijt en die lag te roepen van onder dat lijk van die tijger... 'Waarom!?! Waarom hadden ze dat gedaan!?!' Ge kon dat goed zien want één van die vrienden had alles gefilmd. En dat zonden ze dan uit op T.V. en ik heb daar toen naar zitten kijken. Ge zult dat allemaal nog leren kennen; 'T.V.' en zo, en 'gefilmd'.

Nu, twee jaar later, in een redelijke bui, dat was een documentaire hè, twee jaar later hij zat in een rolwagen en zou er niet meer uitkomen, door die tijger! Jajajaja!... En dan zegt hij vet in de camera dat hij eerder een gevoel van overgave had ervaren nadat de eerste klap van de tijger hem halfzijdig had verlamd. 'Een totaal openen was het,' zei hij. Een innerlijk: 'Pak mij alsjeblieft.' Toen hij de tijger zich klaar zag maken voor de sprong 'Oh God, *(De tranen lopen hem over het gezicht, maar je hoort geen snik in zijn stem.)* pak mij, al doet ge het vermomd als sabeltijger maar PAK MIJ!' En die tijger sprong, die tijger zwoof, niet anders kunnende vanuit zijn natuur dan te beantwoorden aan het verlangen van zijn slachtoffer. Hij voelde het beest op zijn borst landen. Z'n kop klapte eerst naar achter, dan naar voren en kwam

toen als vanzelf in die warme tijgermuil terecht... D'r zat zo veel harmonie in die aanval, vertelde de man, terwijl een verpleegster zo nu en dan een zilveren draadje speeksel van z'n kin moest vegen, hij had zich gevoeld als een meisje in de armen van een tangodanser. En toen was er die knal geweest, die knal van dat schot van de vrienden van de halfzijdig verlamde man. Een schot, allicht afgevuurd uit christelijke naastenliefde. De tijger viel voor lijk op de man die alleen maar kon huilen van woede en spijt.

Overgave, m'n manneke. Hoort ge't?

Dat is wat de slang het konijntje leert.

En de leeuw leert het de Thomsongazelle.

De Nazi de jood, en de Jood de Palestijn...

Overgave...

(Kijkt in de wieg, schatert.)

Nu slaapt 'm zie.

(Muziek. Bach. Partita voor viool No 1 in B minor)

Doek.